



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 PŽ-4175/2021-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ZITEX-ZB d.o.o. OIB 06893203561, Vukovarska 12, Donji Miholjac, kojeg zastupa punomoćnik Ranko Zatezalo, odvjetnik u Osijeku, protiv tuženika GRAD VALPOVO, OIB 84382730327, Matije Gupca 32, Valpovo, kojeg zastupa punomoćnik Atila Čokolić, odvjetnik u Osijeku, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi podnesenoj protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-175/2019-51 od 28. svibnja 2021., ispravljenoj rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-175/2019-55 od 11. lipnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 22. veljače 2022.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-175/2019-51 od 28. svibnja 2021., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-175/2019-55 od 11. lipnja 2021. u točkama I. i III. njezine izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom označenom u izreci ove presude prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev i naložio tuženiku da tužitelju isplati iznos od 523.614,41 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. studenog 2019. do isplate (točka I. izreke), odbio je tužiteljev zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 523.614,41 kn tekuću od 22. svibnja 2019. do 17. studenog 2019. (točka II. izreke), naložio je tuženiku platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 72.149,80 kn u roku od 8 dana (točka III. izreke) te je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 12.775,00 kn (točka IV. izreke). Rješenjem je utvrđeno da je tužba povučena za iznos od 42.999,63 kn.

2. Iz obrazloženja presude proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio izvedene dokaze na temelju odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP) te na temelju odredbe čl. 29. st. 1. i st. 2, čl. 620. i čl. 625. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08,

78/15 i 29/18; dalje: ZOO) odlučio o tužbenom zahtjevu. Odluku o troškovima postupka sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 5 i čl. 155. ZPP-a, odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18). Rješenje je doneseno na temelju odredbe čl. 193. ZPP-a.

3. Protiv točaka I. i III. izreke navedene presude žalbu je podnio tuženik zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu ukinuti odluku u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 8.859,37 kn uvećano za trošak sudske pristojbe. U žalbi u bitnome navodi da je pobijana odluka zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, nerazumljiva je, proturječi sama sebi jer je vještak utvrdio da je nemoguće precizno utvrditi vrijednost radova izvedenih nakon raskida ugovora 9. svibnja 2019., a sud je ipak donio odluku kojom je naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 523.614,41 kn, da se sud često u presudi poziva na postupak koji je prethodio ovom parničnom postupku a to je postupak osiguranja dokaza koji se kod istog suda vodio pod poslovnim brojem R1-58/2019, a koji je vodila ista sutkinja koja vodi i ovaj parnični postupak pa žalitelj smatra da je došlo do povrede načela objektivnog suđenja te da se ispunila pretpostavka iz čl. 71. st. 1. t. 5. ZPP-a. Dalje navodi da je potrebno razlikovati radove koji su izvedeni do raskida ugovora od radova koji su izvedeni nakon raskida ugovora jer je enormno radova izvedeno u kratkom roku od osam dana, da se vještak o spornim radovima nije mogao očitovati jer su podaci u građevinskoj knjizi neprecizni i općeniti, da su radovi izvedeni nakon raskida ugovora radovi koji nisu priznati od nadzornog inženjera i da tužitelj nema pravo tražiti naplatu tih izvedenih radova, da je sud neosnovano odbio tuženikove dokazne prijedloge kao i prijedlog za novo vještačenje budući da je tuženik nezadovoljan nalazom i mišljenjem građevinskog vještaka, da sud ignorira činjenicu da je tužitelju ponuđen otkup građe za krov koja je izrađena po mjerama i da je tužitelj protekom 145 dana od početka radova na objektu uspio izvesti i dovršiti samo 12% od ukupnih radova, da je nejasno koje je radove tužitelj uspio izvesti u roku od osam dana da bi cijena tih radova bila dosuđeni iznos od 523.614,41 kn te da je sud pogrešno odlučio o troškovima postupka jer iznos od 43.000,00 kn za koji tužitelj nije uspio u sporu nije zanemarivi iznos.

4. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

5. Tuženikova žalba nije osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog žalbenog suda da je prvostupanjski sud ispitao

sve okolnosti bitne za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu. Presuda nema nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je razumljiva i u suglasju je sama sa sobom i navedenim razlozima presude, u presudi su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava. Stoga nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik upire u žalbi.

8. Predmet spora je potraživanje tužitelja u iznosu od 523.614,41 kn s osnove izvedenih radova sve na temelju Ugovora o izvođenju radova na energetskej obnovi grupe IV, zgrade DVD Zelčin koji su stranke sklopile 5. studenog 2018., tužitelj kao izvođač radova, a tuženik kao naručitelj radova.

9. Iz podataka u spisu proizlazi da između stranaka nije sporno:

- da je tužitelj tuženiku za izvedene radove ispostavio tri privremene situacije: I privremenu situaciju od 7. veljače 2019. u iznosu od 15.455,58 kn, II privremenu situaciju od 13. ožujka 2019. u iznosu od 81.481,89 kn i III privremenu situaciju od 15. travnja 2019. u iznosu od 111.547,20 kn te nije sporno da je navedene iznose tuženik platio tužitelju,

- da je tuženik dopisom od 9. svibnja 2019. obavijestio tužitelja da raskida predmetni Ugovor nakon što je tužitelju 15. travnja 2019. poslao opomenu zbog kašnjenja te da je naveo da je razlog raskida ugovora kašnjenje tužitelja s izvođenjem radova uz napomenu da nema opravdanja za kašnjenje te da tuženik ne vidi mogućnost da se vi ugovoreni radovi završe u ugovorenom roku,

- da je tuženik dopisom od 9. svibnja 2019. pozvao tužitelja da obustavi započete radove te da mu u roku od osam dana preda gradilište u posjed te nije sporno da je tužitelj u izvanparničnom postupku koji se kod prvostupanjskog suda vodio pod poslovnim brojem R1-53/19. podnio prijedlog radi osiguranja svoje novčane tražbine u iznosu od 139.928,40 kn koja se temelji na predmetnom Ugovoru, radi zabrane naplate bankarske garancije br. 5402076194 od 8. studenog 2008. koja je izdana tuženiku kao jamstvo za uredno ispunjenje Ugovora te da je taj prijedlog odbijem rješenjem suda poslovni broj R1-53/19-2 od 16. srpnja 2019. koje je postalo pravomoćno 25. srpnja 2019.,

- da je nadzorni inženjer Srđan Basrak 27. svibnja 2019. sačinio izvješće o izvedenim radovima u kojem navodi da je tužitelj do isteka Ugovora predao 3 privremene situacije u ukupnom iznosu od 14,9% ugovorenog iznosa, dok je većinu izvedenih radova odradio nakon isteka Ugovora i po primitku obavijesti o raskidu ugovora i zabrani nastavka radova od strane nadzornog inženjera zbog raskida Ugovora,

- da je tužitelj tuženiku dostavio okončanu situacija br. 129/1/1 od 31. svibnja 2019. na iznos od 497.608,90 kn koju je tuženik vratio tužitelju navodeći da nije ovjerena od strane glavnog nadzornog inženjera i da ju ne može prihvatiti,

- da je tužitelj tuženiku uputio dopis od 6. lipnja 2019. kojim je zakazao pregled i primopredaju radova i gradilišta za 7. lipnja 2019. uz navod da je završio radove na gradilištu i očistio gradilište od materijala i opreme te nije sporno da se tuženik nije odazvao pozivu tužitelja na primopredaju već je ključeve od objekta preuzeo predstavnik korisnika zgrade DVD Zelčin Matija Pandurić,

- da je pisana izjava sa atestima uz okončanu situaciju predana glavnom nadzornom inženjeru,
- da je tužitelj tuženiku predao objekt sa svim do tada izvedenim radovima iako nije sačinjena formalna primopredaja zbog neodazivanja tuženika na primopredaju,
- da je tužitelj nakon podnošenja tužbe, 28. lipnja 2019. sačinio novu okončanu situaciju br. 129/1/1 od 28. lipnja 2019. na ukupan iznos od 566.614,03 kn koja je tuženiku dostavljena uz tužbu i podnesak tužitelja od 9. srpnja 2019.,
- da je u postupku osiguranja dokaza izveden dokaz očevitom uz sudjelovanje građevinskog vještaka Gorana Ožbolta ing. građ. iz Osijeka koji je sačinio nalaz i mišljenje 9. srpnja 2019. u kojem je utvrdio zatečeno stanje na predmetnom objektu, koji su od radova sporni prema okončanoj situaciji i građevinskoj knjizi ovjerenoj od strane nadzornog inženjera, precizirao je koje su stavke sporne a odnose se na radove uklanjanja i demontaže stolarije, radove uklanjanja i demontaže, izolaterske radove, limarske radove, bravarske radove, krovopokrivačke radove i vantroškovničke radove, u odnosu na radove plinske instalacije i mjereni dio plinske instalacije vještak je utvrdio da isti nisu sporni te da su svi radovi ovjereni, da je vještak izvršio izmjere na licu mjesta te je u nalazu iskazao količine izvedenih radova prema okončanoj situaciji br. 129/1/1 prema ovjerenoj građevinskoj knjizi od strane nadzornog inženjera,

10. Sporno je koje je radove tužitelj izveo za tuženika (prema okončanoj situaciji br. 129/1/1), a koje tuženik nije platio, vrijednost tih radova te da li je tuženik dužan platiti sve izvedene radove. Iz podataka u spisu proizlazi da je prvostupanjski sud u dokaznom postupku izvršio uvid u isprave - Ugovor o izvođenju radova na energetskej obnovi grupe IV, zgrade DVD Zelčin od 5. studenog 2018., izvod iz građevinskog dnevnika, dopis tužitelja o dostavi okončane situacije od 3. lipnja 2019., dopis o povratu okončane situacije, dopis tužitelja za primopredaju građevine od 6. lipnja 2019., zapisnik o primopredaji od 7. lipnja 2019., dopis tužitelja nadzornom inženjeru od 6. lipnja 2019., izvješće nadzornog inženjera o izvedenim radovima od 27. svibnja 2019., okončana situacija br. 129/1/1 od 28. lipnja 2019 na iznos od 566.614,03 kn, dopis punomoćnika tuženika od 16. svibnja 2019., privremenu situaciju br. I od 7. veljače 2019. u iznosu od 15.455,58 kn, II privremenu situaciju od 13. ožujka 2019. u iznosu od 81.481,89 kn i III privremenu situaciju od 16. travnja 2019. u iznosu od 111.547,20 kn, opomene tuženika od 13 prosinca 2018. i 9. travnja 2019. i obavijest o raskidu ugovora od 9. svibnja 2019., građevinsku knjigu, imenovanje nadzornog inženjera od studenog 2018., imenovanje voditelja strojarskih radova od 29. studenog 2018., građevinski dnevnik, razgledani su spisi poslovni broj R1-53/19. i R1-58/19., izvede je dokaz građevinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darko Ojvan dipl. ing. građ. iz Osijek te je saslušan svjedok Srđan Basrak, glavni nadzorni inženjer.

11. Prvostupanjski sud je ocjenom izvedenih dokaza na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a pravilno ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan, a iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je utvrdio sljedeće:

- da iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Ojvana od 19. studenog 2020. proizlazi da su svi radovi u grupi radova - uklanjanje i demontaža - navedeni okončanom situacijom izvedeni osim radova pod stavkom 6 koja se odnosi na razbijanje i uklanjanje dijela asfalta betonskog platoa ispred sjeveroistočnog pročelja

na mjestu gdje je planirano izvesti novo stubište i rampu za osiguranje pristupa osobama s invaliditetom i smanjenom pokretljivosti u vrijednosti od 1.111,50 kn, da su izvedeni svi zemljani i svi izolatorski radovi u okončanoj situaciji osim stavke 1 izolaterskih radova koja se odnosi na dobavu i postavljanje toplinske izolacije vanjskih zidova pročelja u vrijednosti od 6.809,00 kn i da su izvedeni svi zidarski i svi limarski radovi u okončanoj situaciji, da su izvedeni svi bravarski radovi navedeni u okončanoj situaciji ali ne u potpunosti kako je predviđeno ugovornim troškovnikom, te da je potrebno umanjiti te radove sukladno projektu za troškove dobave i ugradnje, da su izvedeni svi krovopokrivački radovi i vanstroškovnički radovi navedeni u stavkama troškovnika okončane situacije po točkama 1, 2, 4 i 5 dok ostali radovi nisu izvedeni, a odnose se na stavku 3 pod nazivom "materijal, obrađen – neugrađen" u vrijednosti od 20.133,75 kn, te da su izvedeni svi strojarski radovi navedeni u okončanoj situaciji, da su u građevinski dnevnik aktivnosti općenito opisane pa nije moguće precizno utvrditi vrijednost radova izvedenih nakon raskida ugovora,

- da je tužitelj sukladno nalazu i mišljenju vještaka umanjio iznos okončane situacije za vrijednost radova koje je vještak naveo da nisu izvedeni te konačno traži od tuženika iznos od 523.614,40 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom,

- da se prigovori i primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje vještaka svode da pitanje koje je radove tužitelj uspio dovršiti u roku od osam dana u kojem je trebao napustiti gradilište, pa je uspio fakturirati iznos veći od pola miliona kuna tuženiku za izvedene radove koje je izvodio osam dana, znatno više od radova koje je izveo u zadnjih 145 dana na istom gradilištu, te da vještački nalaz ne daje odgovore koje je radove tužitelj izveo neovlašteno, nakon primitka obavijesti o raskidu ugovora i napuštanju gradilišta, s obzirom na to da je nadzorni inženjer 8. svibnja 2019. utvrdio da je tužitelj do tog dana i protekom 145 dana od početka radova na objektu, uspio dovršiti samo cca 12% od ukupnih radova, a od tih 12%, tužitelj je u razdoblju od 9. travnja 2019. do 9. svibnja 2019., uspio odraditi samo 4% od ukupno potrebnih radova,

- da iz iskaza vještaka proizlazi da je i nakon upisa nadzornog inženjera u građevinski dnevnik da izvoditelj zaustavi izvođenje radova evidentno da je tužitelj nastavio sa radovima, te da nije moguće utvrditi iz građevinskog dnevnika točnu vrijednost izvedenih radova nakon tog upisa jer su upisi u dnevnik pisani uopćeno nereflektirajući se na oznake u projektnoj dokumentaciji, da je u pisanom nalazu i mišljenju navedeno koje vrste radova su izvedene nakon raskida ugovora te da je to utvrđeno iz građevinskog dnevnika, uz napomenu da nisu svi listovi građevinskog dnevnika potpisani od strane nadzornog inženjera već su samo potpisani od strane izvoditelja radova, da nema dovoljno materijalnih podataka da bi mogla kvantificirati vrijednost izvedenih radova, te da iz nalaza i mišljenja izrađenog za potrebe postupka osiguranja dokaza proizlazi da je vještak Goran Ožbolt utvrdio za sve stavke njihovu dovršenost, a za one za koje je utvrdio da nisu u potpunosti dovršeni dao je uputu kako bi se moglo doći do konačne točne cijene te je također naveo da određene vanstroškovničke radove i dovezeni a neugrađeni materijal nije moguće utvrditi jer to nije utvrđeno u postupku osiguranja dokaza, a ti radovi su također sastavni dio okončane situacije, pa bi okončanu situaciju trebalo umanjiti za ove vrijednosti navedene u nalazu na stranici 9.,

- da je vještak prilikom izrade nalaza i mišljenja imao svu potrebnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu,

- da je tužitelj kao izvođač radova bio u obvezi dovršiti započete radove na krovu objekta (pokrivanje crijepom) kako bi se spriječilo propadanje već ugrađenih materijala i opreme, a isto vrijedi i za montažu vanjske bravarije, te da je uobičajeno u građevinskoj praksi konzerviranje radova kod zaustavljanja gradilišta što znači da se određene operacije dovode do gotovosti kako se ne bi ugrozila stabilnost, proizvela materijalna šteta itd.,

- da se tuženik usuglasio s dijelom nalaza i mišljenja vještaka u kojem se očituje o konzerviranju gradilišta i o završetku nužnih radova da ne bi nastupila šteta na objektu i samom investitoru te da je u tom smislu tuženik prilikom komunikacije s tužiteljem oko raskida ugovora i htio da se određeni radovi dovrše da ne bi nastupila šteta odnosno da se otkupi ili isplati određena građa koja je rađena po mjerama za taj objekt, ali je tužitelj odbio takav način završetka poslovnog odnosa,

- da je nalaz i mišljenje vještaka stručan i objektivno sačinjen u skladu s postavljenim zadatkom i sa pravilima struke, da je vještak usmeno obrazložio svoja utvrđenja i otklonio prigovore tuženika te je sud nalaz i mišljenje u cijelosti prihvatio,

- da iz iskaza svjedoka Basrak Srđana, koji je bio glavni nadzorni inženjer na predmetnom gradilištu, proizlazi da tužitelj kao izvođač radova od početka nije započeo sa izvođenjem radova sa dinamikom kojom bi uopće uspio radove izvršiti u ugovorenom roku, te je na zahtjev izvođača investitor istome produžio rok dovršetka radova unatoč upozorenju nadzornog inženjera da neće izvršiti radove ni u novom ugovorenom roku, a nakon isteka novog ugovorenog roka ga je investitor zamolio da upozori izvođača radova da napusti gradilište, a izvođač je i dalje nastavio izvoditi radove bez dopuštenja investitora, da je izvođač radova veliki dio radova započeo ali ih nije dovršio do raskida ugovora, a niti kasnije, te navedene poslove on nije mogao ovjeriti u građevinskoj knjizi jer nisu dovršeni, a primopredaja radova nije napravljena, da je tužitelj nakon raskida ugovora nastavio još raditi otprilike 2 do 3 tjedna na krovu za koji su imali građu, te su naknadno ugrađivali i prozore, a ostali radovi su bili započeti prije raskida ugovora i dovršeni su nakon raskida ugovora, a ne može se točno utvrditi što je od radova izvedeno nakon raskida ugovora, da je na listu građevinskog dnevnika br. 108. od 17. svibnja 2019. izvršio upis obustave radove po nalogu investitora, te da toga dana nije izvršio popis izvedenih radova i opis zatečenog stanja na gradilištu, a da je u trenutku raskida ugovora trebalo napraviti cijeli krov, završiti veći dio stolarije i cijelu fasadu sa završnim slojem, a u unutrašnjem dijelu je trebalo postaviti keramičke pločice, rasvjetu, žbukanje i ličenje i gipso kartonske radove odnosno većinu radova,

- da iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Ojvana sačinjeno za potrebe postupka osiguranja dokaza proizlazi da je tužitelj izveo sve radove situirane u okončanoj situaciji br. 129/1/1 osim radova uklanjanja i demontaže pod stavkom 6 u vrijednosti od 1.111,50 kn, vantroškovničkih radova pod stavkom 3 koja se odnosi na zidanje pregradnih zidova saniranog čvora u vrijednosti od 4.244,40 kn i u dijelu koji je naslovljen kao "materijal obrađen i neobrađen" u ukupnom iznosu od 41.888,13 kn (jelova građa – 12.899,60 kn, limarija po računu br. 587-121-1 u iznosu od 5.969,66 kn, brodski pod premazan lazurnom bojom – 2.885,12 kn i crijep – 20.133,75 kn),

- da je ocjenom izvedenih dokaza sud utvrdio da je tužitelj nakon raskida Ugovora 9. svibnja 2019. dovršavao započete radove, što proizlazi iz iskaza saslušanog nadzornog inženjera Srđana Basraka a isto tako i iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Ojvana koji je naveo da je tužitelj bio u obvezi dovršiti već započete radove na krovu te montažu vanjske bravarije kako bi se spriječilo propadanje,

- da tuženik nije popisao radove koji su izvedeni do raskida ugovora, da tužitelj traži isplatu vrijednosti radova za koje je vještak utvrdio da su nesporno izvedeni, da je tužitelj pozvao tuženika na primopredaju radova na što se tuženik ogлуšio, slijedom čega nije moguće utvrditi koja je vrijednost neplaćenih izvedenih radova koji su izvedeni do raskida ugovora, a koji su izvedeni nakon raskida ugovora.

12. S utvrđenjima prvostupanjskog suda suglasan je i ovaj drugostupanjski sud, a pravilno je prvostupanjski sud na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, ocjene svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza ukupno (čl. 8. ZPP-a) utvrdio da je osnovano tužiteljevo potraživanje na temelju okončane situacije u iznosu od 523.614,40 kn za izvedene radove te je donio pravilu odluku o tužbenom zahtjevu koji je prihvatio na temelju odredbe čl. 620. i čl. 625. ZOO-a. Naime, ugovorom o građenju izvođač se obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu, odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu. Kako je prvostupanjski sud utvrdio da je tužitelj izveo radove u vrijednosti od 523,614,41 kn, a tuženik mu vrijednost tih radova nije isplatio, pravilno je obvezao tuženika na isplatu tog iznosa. Pravilna je i odluka o kamatama obzirom da je odredbom čl. 29. ZOO-a propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate.

13. U odnosu na žalbeni navod da je pobijana odluka nerazumljiva i da proturječi sama sebi jer je vještak utvrdio da je nemoguće precizno utvrditi vrijednost radova izvedenih nakon raskida ugovora 9. svibnja 2019., a sud je ipak donio odluku kojom je naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 523.614,41 kn valja reći da je taj navod neosnovan budući da je iz nalaza i mišljenja vještaka nesporno utvrđeno da su radovi u vrijednosti od 523.614,41 kn izvedeni, a nije odlučno da li su izvedeni prije ili nakon raskida ugovora uz nespornu činjenicu da se tuženik usuglasio s utvrđenjem vještaka o konzerviranju gradilišta i o završetku nužnih radova da ne bi nastupila šteta na objektu i samom investitoru te da je u tom smislu tuženik prilikom komunikacije s tužiteljem oko raskida ugovora i htio da se određeni radovi dovrše da ne bi nastupila šteta.

14. U odnosu na žalbeni navod da se sud često u presudi poziva na postupak koji je prethodio ovom parničnom postupku a to je postupak osiguranja dokaza koji se kod istog suda vodio pod poslovnim brojem R1-58/2019., a koji je vodila ista sutkinja koja vodi i ovaj parnični postupak pa žalitelj smatra da je došlo do povrede načela objektivnog suđenja te da se ispunila pretpostavka iz čl. 71. st. 1. t. 5. ZPP-a valja reći sljedeće:

Odredbom čl. 71. st. 1. t. 5. ZPP-a propisano je da sudac ne može obavljati sudačku dužnost ako je u istom predmetu sudjelovao u postupku pred nižim sudom ili pred kojim drugim tijelom. Iz podatka u spisu proizlazi da tuženik nije podnio prijedlog za izuzeće suca, a i ne radi se o propisanoj situaciji, budući da je postupak osiguranja dokaza zasebni, izvanparnični postupak. Cilj je tog izvanparničnog postupka omogućiti da se dokaz izvede onda kad ga je moguće izvesti, a ne kad se to prema redovnom tijeku stvari obavlja, tijekom parničnog postupka, a na glavnoj

raspravi. Naime, dokazivanje se sastoji od niza parničnih radnja koje poduzimaju procesni subjekti sa ciljem da se utvrdi istinitost tvrdnja o činjenicama koje su bitne za primjenu prava, a zakonito provedeno osiguranje dokaza pridonosi objektivnom utvrđenju materijalne istine u parnici, što bi trebao biti krajnji cilj svih sudionika u postupku.

15. U odnosu na žalbeni navod da je sud neosnovano odbio tužnikove dokazne prijedloge kao i prijedlog za novo vještačenje budući da je tuženik nezadovoljan nalazom i mišljenjem građevinskog vještaka, valja reći da je sud pravilno odbio tužnikove dokazne prijedloge, takvu svoju odluku je obrazložio u pobijanoj presudi pod točkama 55. i 56. obrazloženja, a suprotno žalbenim navodima pravilno utvrdio da nema uvjeta za primjenu odredbe čl. 261. st. 2. i st. 3. ZPP-a za novo vještačenje. Sam tuženikov navod da je nezadovoljan nalazom i mišljenjem vještaka nije od važnosti budući da je odlučno to što je nalaz vještaka objektivan, stručan, jasan te suglasan s ispravama u spisu i drugim izvedenim dokazima.

16. Prvostupanjski sud je pravilno donio i odluku o trošku koju je utemeljio na odredbi čl. 154. st. 5. i čl. 155. st. 1. ZPP-a, Tarifi i Zakonu o sudskim pristojbama, a žalitelj ne prigovara pojedinim stavkama odluke o trošku ni po osnovi niti po visini. Suprotno žalbenim navodima, tužitelj nije uspio u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (povukao je tužbu za iznos od 42.999,63 kn što je 8% zahtjeva), a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, pa je sud pravilno primijenio odredbu čl. 154. st. 5. ZPP-a.

17. Slijedom navedenog, kako nisu ostvareni žalbeni razlozi, niti su utvrđene povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a u pobijanim točkama I. i III. njezine izreke.

Zagreb, 22. veljače 2022.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb306-a8fad**

Kontrolni broj: **04d31-4405c-d0601**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.